

управліва тръніе, и питае (храни) зміи вну-
тръ въ пазва-та си (иѣдра-та).

497. Струвай добро злому, зачто-то та-
каще го направишъ да стане добръ.

498. Истинни-те богатства состоятся въ
добродѣтель-та, и не въ спечалваніе-то на мно-
го-то имоты, и благоразуміе-то находящихся въ
ума, а не въ години-те.

499. Единъ слуга привыкнатъ да чини
зло, не умира доклъ не покаже и гospодарю
своему неблагодарность.

500. Царіе-те са Царіе, зачто-то имать
юдданици-те си, и человѣци-те не могатъ
да живѣятъ благополучно безъ добръ царь.

501. Ты кой-то си на едно достойство,
ято натоваряшъ верху раменѣ-те на други-
о една работа, коя-то ся случава на тебѣ ?
ято клеветишъ другы-те за ради една ло-
евина, коя-то си сотворилъ ты самъ ?

502. Всяко дѣло изыскува и една частна
ата (послѣдствіе).

503. Умножаватся богатства-та споредъ
ра-та, съ коя-то сы раздавалъ на бѣдны-те:

504. Весма голѣмо-то почитаніе излага-
овѣка многажды въ много заплитанія.

505. Благородный человѣкъ, хотя и да
былъ сиромахъ, обаче не достигва уничи-